

גרול עדין אי גואל?

הפועלים העירוניים, שמספרם היה קטן יותר, אך השפעתם — במרכז המדינה — גדולה. אויטה היפה החלה מתעניינת בפועלים. היא הופיעה ביניהם, לבושה בגדי פאר, שיבחה אותם, היללה אותם. איש לא עמד בפני קסם מה האישי של היפהפיה הבלונדית, שגילתה מסירות כה רבה לענינו של האדם הקטן. אר תה שעה הכריו מזכיר משרד-העבודה שהוא ידיד האגודות המקצועיות, האזין לדברי הפז' עלים הרעבים למחצה, הנהיג שיטה של תיווך בעניני עבודה שהעלתה בהרבה את שכרם הדל של הפועלים.

מבית הסוהר לגוזזמרת הנשיא.
התוצאות לא אחרו לבוא. כשנסתיימה ההכרז' מה האנטי-נאציזם, שארגנטינה העטרפה אליה ברגע האחרון ממש כדי לזכות בנסא באו"ם, עלתה בארץ גל של התלהבות וזימקורטית. העתונים צעקו חמס נגד שלטון הקצינים (ושאפו, כמובן, להחזיר את שלטונם של אי-לי ההון, שהיו גם בעלי העתונים).

שר-הבטחון שגה שגיאה גסה. הוא אכר כאלף ליברלים. התמרמרות דעת הקהל עלתה השמימה, הנשיא נאלץ לפטר את הקולונל הבלתי-זהיר ולכלאו באחד האיים. ור או נעגלה כי הקולונל הזריו ואויטה היפה לא עמלו לשוא.

כשהובא הקולונל-האסיר לבואנוס-אייזס, לשם בדיקה רפואית, הפליטו שכונות העוני של העיר 50.000 פועלים בלוי-לבוש, שנועני לקריאת האגודות המקצועיות ואויטה היפה. המשטרה עמדה מנגד, הצבא לא התערב. המפגינים השתלטו על העיר, הביאו את פרוץ במכוניות. כשעמד על הגוזזמרת, בצד הנשיא, היה שלטונו מובטח.

כעבור ארבעה ימים נשא הקולונל בן ה-50 את הצעירה בת ה-30 לאשה. כעבור כמה חודשים נבחר פרוץ בבחירות כלליות (וחפ' שיות יחסית) לנשיא המדינה וקיבל את התור' אר של גנרל-דיביוזה (רבי-אלוף). הוא זכה לחמשים וחמשה אחוזים של קולות הבוחרים במדינה.

היורש: גנרל חואן פרוץ, רכוב על סוסו המפורסם "כתם", מקבל את מיסדר צבאו, בה בשעה שהמונים מריעים לקראתו, נושאים בכובעיהם את תמונתו ותמונתה של אשתו.

הדוגמה: לפני 139 שנה שיחרר חוזה דה'סן-מרטין את ארגנטינה מתלותה בספרד. בעיני הארגנטינים תופש הגנרל הרכוב על סוס, שמת בעוני בגלות, את מקומו של הרצל בעיני הארגנטינים תופש הגנרל הרכוב על בעיני הציונים. כל מנהיג מתימר להיות יורשו.

המונים הריעו בכיכר ונציה, שיכורי התלהבות עד כדי טירוף. על הגוזזמרת עמד הדוגמה, כשרעם הפראות (וגובה הג'וזזמרת) משכיחים את קומתו הנמוכה וה'שמנמנה וקרחתו. במלים בווערות תאר את עתידה של איטליה: אימפריה עצומה, כבוד העולם, צדק לפועלים. השנה היתה 1939. על אחד ממקומות הכבוד השמורים לאורי חים נכבדים ודיפלומטים ישב קצין בן 45, גבה קומה (1.80 מטר). נשמתו קלטה בנקל את ההתלהבות של הרגע, כי בעורקיו זרם דם איטלקי, מירשת סבו, אציל בן סרדיניה, שהגר לארגנטינה. בלבו בערה אמיביציה אינ' סופית, שלא יכלה למצוא את סיפוקה בקאר' יירה צבאית, מכיון שמולדתו הארגנטינית לא לחמה בשדה-הקרב זה 81 שנה, לא גילתה גם כל חשק ללחום שנית בעד מישוה או משהו. כשחזר הביתה עלו בלבו מחשבות רבות. שמו של האיש: קולונל (אלוף-משנה) חואן פרוץ, הנספח הצבאי של הרפובליקה הארגנטינית ברומא.

עצה עדינה ואקדחים. האיר לו מזלו של הקולונל והוא נולד בארגנטינה, גן-עדן למהפכנים מדורי דורות. מאז שיחררו חוזה דה'סן-מרטין וחבריו את הארץ לפני 139 שנה, עלה מספר המהפכות ומלחמות-האזרחים על מספר השנים השקטות. בכל זאת לא היתה הדרך קלה. הקולונל הצעיר לא היה הקצין היחיד שחלם על דיק' טטורה. פרוץ הבין שהשלב הראשון הוא אי' חוד כל הדיקטטורים האפשריים, על מנת לנ' רש את המפלגה השמרנית, שנשענה על אילי הכסף, מן השלטון.

ב-1943, באותה שנה בה התמוטט של' טונו של מוסוליני הנערץ באיטליה, נוצרה במחתרת הארגנטינית "קבוצה של קצינים מאוחדים" שדרשה "התחדשות רוחנית של האומה". ההתחדשות התבטאה קודם כל במ' רידה צבאית, שסילקה את השלטון הקיים והעמידה במקומו ממשלה של גנרלים. פרוץ הפך תתישר הבטחון.

אולם בואת לא נסתים, כמובן, העניין. הקולונלים לא עמלו כדי להשליט גנרלים. הם רצו להשליט את הקולונלים. כשהנשיא פיטר את פרוץ, נאלץ לקבל משלחת של ידידי המפוטרי שיעצו לו — בעזרת כמה אקדחים טעונים — לחזור אל החיים הבריאים שמחוץ לשלטון. את מקומו תפס גנרל אחר — אדלמירו פארל — בובה בידיו פרוץ. פרוץ עצמו הפך שר-הבטחון ומזכיר משרד העבודה. כל אחד הבין את חשיבותו של התפקיד הראשון. מעטים הבינו את חשיבותו של התפקיד השני.

שחקנית כובשת לבבות. כי בינתיים קרה משהו בחייו של חואן. המשהו היתה בלונדית בת 26, שחקנית קטנה שהשתכרה שכר דל בהופעות ברדיו ועל הבמה.

אווה ("אויטה") דוארטה נמשכה אל האיש. האלמן בן ה-46, גבה הקומה, אתלטי, סייף וקלע מן המעולים, מצא חן בעיני הצעירה. אולם עוד יותר מצאו חן בעיניה האמביציות הפוליטיות של הקולונל, שהתמזגו כה יפה באמביציות הפרטיות שלה.

התוצאה הראשונה של ההיכרות (במסיבה באולפן הרדיו) היתה שהאלמן שכר לו יורה חדשה, קרובה לדירתה של השחקנית. משכורתה הדלה קפצה קפיצה עצומה, הגיעה לכמה אלפי לירות לחודש. אולם התוצאה החשובה ביותר היתה שפעולתו של פרוץ לבשה צורה חדשה. שרי-הבטחון נדחק לפינה, מזכיר משרד-העבודה תפס את מרכז הבמה.

קל לעשות מהפכות בעזרת הצבא. אולם אין זה נוח לשבת על כידונים. שלטון צבאי בא והולך, אין הוא בריקיימא. אולם שלטון הנשען על ההמון גים יכול להתמיד.

מי הם ההמונים? כל המפלגות בארגנטינה פנו אל יושבי הכפרים, מרבית האוכלוסיה (בת 16 המיליונים). אולם אף אחת מהן לא פנתה אל

